

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGELI.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre 2 kor.
Fél évre 4 .

Egészévre 8 kor.
Egyes szám ára 20 fil.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz küldendők.
Hirdetések, valamint nyílttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Az ipartestület ünnepe.

Törvénybe iktatott nemzeti ünnepünk, melyen az ipari munkának országszerte szünetelni kell, csak egy van: Szent István király napja.

E napon kettős ünnepet ült a petrozsényi és járási ipartestület és pedig: hagyományos kegyelettel adózott első apostoli királyunk dicső emlékének s fennállásának tizedik évfordulóját ünnepelte f. hó 20-án.

Az alább közlött titkári jelentés világot vet a nagy miszsiót teljesítő kisemberek munkásságára, melylyel országos érdeket mozditottak elő, melyhez hasonlót a törvény által szükre szabot működési körben más ilyen szervezet aligha mutathat fel. Derék kisiparosaink értékes tartalommal töltik ki azt a keretet, melyben az ipari munkásság rohamos haladásal mozditotta elő itt a Zsilvölgyben az ország közgazdasági érdekeit és a nemzeti kulturát önerejéből államérdeket szolgáló tényezővé szilárdította.

Örömmel sőt felemelő büszkeséggel nyújtjuk az elismerés babérját első jubileuma alkalmából, mert garanciát látunk arra nézve, hogy szocialis bajok és hiányok széles területén a munkásjóléti intézmények életbeléptetését célzó reformokkal a törvényhozás által szélesbbitendő hatáskörben még fokozottabb hatálylyal fogja a nemzetgazdasági és kulturális haladás előmozdítására irányuló hazafias munkásságát kifejezni.

Az ipartestület jubiláris ünnepéről egyébként a következőkben referálunk.

*

Az itt rekkenőnek mondható hőséget minden átmenet nélkül hős, borongos idő váltotta fel a nemzeti ünnepnapra virradóra. Sáros utcákon hullámozott a sokaság délelőtt 9 óra tájban. Az ipartestület helyiségében gyülekeztek a tagok s tíz órakor a testület zászlója alatt a bányatársulat zenekarának kíséretével vonultak a róm. kath. templomba, hol Pál Dénes lelkész remekül szerkesztett ünnepi szónoklatban méltatta Szent István első apostoli királyunk érdemeit, magosan szárnyaló szent beszédben ismertette az ünnep jelentőségét, dicsőítve a vallásosságát és hazafiságot, melyeknek mintaképe a szentté avatott első magyar király.

Ünnepi szentmise után 11 órakor a Wagner-szálloda nagytermébe vonult zászlókkal s zenével az ipartestület helyiségeiből, ahol fél 12 órakor Heinrich Viktor bányagondnok Andrieis János kir. bányatanácsos, ipartestületi diszelnök nevében és megbízásából — ennek akadályoztatása folytán — a szép számmal megjelent tagokat és érdeklődőket szívélyesen üdvözölve, megnyitja a diszközgyűlést. Megnyitó beszédében rámutatott arra a hazafias akcióra, melyet az ipartestület itt a Zsilvölgyben az ipari élet fejlesztése, az ipari tevékenység fokozása és hasznosítása körül kifejtett. Különös elismeréssel említvén az 1903-iki iparkiallítás, melynek rendezésével nem csak a felső körök, de az egész ország elismerését érdemelte ki. Majd felhívja Zádory Károly titkárt az ipartestület 10 évi működését ismertető jelentés előterjesztésére.

A felolvasott s osztatlan figyelemmel és nagy érdeklődéssel hallgatott titkári jelentés így szól:

Mélyen tisztelt diszközgyűlés!

Az ipartevékenység hasznos munkásainak ünnepén, fokozott mértékben érzem a reám háruló feladat nagyságát, mert a munka tér kívül esik hivatásszerű működésem keretén. De a lelkesedés, melylyel a Jerek iparosok áldásos akciója iránt viseltetem s a viszony mely titkári minőségem révén szövődött, valamint az a körülmény hogy az ipartestület működését csaknem fennállása óta figyelemmel kísérem: lehetővé teszi a hiteles adatok felhasználása mellett a reám háruló megtisztelő feladat csekélyeségemtől kitelhető teljesítését.

Titkári jelentésem feladata a mai ünnepélyes alkalommal az ország délkeleti határszélén autonóm jogkörrel testületté szervezkedett kisiparosok szociológiai, nemzetgazdasági akciójára, ennek közéleti sikerére világot vetni. Ami messzebb menő visszatekintést tesz indokoltá.

Mélyen tisztelt diszközgyűlés!

Midőn az önkényuralom rabláncait széttépte a nemzet s a megkoronázott apostoli király megesküdött az ország alkotmányára, a felelős kormány és a törvényhozás eminens feladatának ismerte az iparszabadság törvényes biztosítékával az ipari munkásságnak megnyitni azt a működési tért, melyen a közjóra a nemzeti haladás érdekében hasznosan, áldásosan munkálkodhat.

A középkor elavult maradványa a céhrendszer, nem felelt meg a kor szellemének, az ipari igények követelményének. A törvényhozás bölcsesége megalkotta az 1872. VIII. t. cikket az ipar szabad gyakorlásáról.

Tizenkét év múlva bellátta az ország, hogy a szabadipar gyakorlása nem szolgálja azt a nemzeti célt, mely a törvénynek intenciója s az országnak érdeke volt. Ezt a törvényt tehát hatályon kívül helyezte az 1884. XVII. t. c. az ipartörvény, melynek alapján a „Petrozsényi és Járási Ipartestület” a törvény 126. §-ában körvonalozott azon célból: „az iparosok közt a rendet és egyetértést fentartani; az iparhatóságnak az iparosok közt fentartandó rendre irányuló működését támogatni, az iparosok érdekeit előmozdítani s őket haladásra serkenteni”.

Midőn a képesítéshez kötött mesterséggel foglalkozó iparosok száma a törvény 122. §-ában előírt minimumot, vagyis a százat elérte, az 1896. évben, április hó 16-án tartott értekezleten megalkotott alapszabályokat a nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszterium 46695/1896. sz. jóváhagyásával megerősítette s ugyanazon év második felében az ipartestület törvény-szabta módon megalakult s ugyanakkor megkezdett közhasznú működésének tizedik évfordulóját a mai napon ünnepli.

A Zsilvölgy ipari életének fejlődésére kedvező világot vet ama örömdetes tény, hogy az egyévtized előtt 126 képesítéshez kötött ipart üző taggal megalakult ipartestület ma háromszorannyi tagot számlál.

A viszonyok alakulására egy évtized hosszú idő. És rohamos haladásnak örömdetes jelenségeivel a köz- és társadalmi élet minden vonatkozásaiban különösen itt a Zsilvölgyben, főként ennek forgalmi és földrajzi központján: Petrozsényben oly mértékben találkozunk, melyhez hasonlót, sőt megközelítőt is az ország más vidéke nem mutathat fel.

A haladásnak erre a fokára oly rohamosan, oly bámulatosan rövid idő alatt az ipari munkásság, az ipari vállalkozás révén jutott a természet csodáit szépségével s mérhetlen kincseivel megáldott völgyünk.

És ezt a haladást előidéző, biztosító akcióból az ipartestület mint törvényes szervezet kivette részét s dolgos tagjainak becsületes munkájával ahhoz nagyban hozzájárult.

Mélyen tisztelt diszközgyűlés!

Habár 1896. évi április hó 16-án ideiglenes szervezkedett az ipartestület s tényleg megkezdte működ-

sét, első rendes tisztújítását október hó 7-én ejtette meg, amidőn az iparhatósági biztos elnöksége s vezetése mellett egyhangulag megválasztattak:

Elnökké: Joanovits János, alelnökké: Negrini Károly, titkárrá: Héjas József, ügyésszé: dr. Rosenberg Ignác, könyvtárnok- és gazdává: Figuli Antal, pénztárnokká: Sárosy József, előjárókká: Guld József, Kozák György, Junger Simon, Roth Frigyes, Schwemm József, Bányai József, Opra János, Steiner Salamon, Groszék Nándor, Krausz József, Éder Ottó, Kreffly Mátyás, Földeáky József és Roth Ede.

A kezdet nehézsége ezek vállára nehezült. És a vissza emlékezés felkelti lelkünkben a mulandóság gondolatát, mert hiába keressük az érdemes tagok sorába: Schwemm Józsefet, Groszék Nándort, Schmidt Edét, Negrini Károlyt és Héjas Józsefet. Elköltöztek az öröknyugalom csendes hazájába, ahol nincs emésztő gond, nincs gyötörő fájdalom, nincs sorvasztó létküzdélem.

Aldozunk emlékünek kegyelettel s érdemeik iránt leróva az elismerés adóját, haladjunk rendeltetésünk pályafutásán, a jobb s nemesb lelkeknek útján, amely odavezet, ahol az elköltözöttek örökmunkát aluszszák.

Az ipartestület tevékenységére világot vetnek az alábbi statisztikai adatok:

Tíz év lefolyása alatt tartott az ipartestület 26 közgyűlést, melyeken a hatáskörébe utalt ügyeket intézte el, ezek között: évről-évre megállapította a költségvetéseket, megvizsgálta a zárszámadásokat megadta a felmentvényt, megejtette a tisztújításokat az alapszabályok értelmében.

A folyó ügyek elintézése céljából tartott 196 előjárósági ülés, melyeken a hitelesített jegyzőkönyvekbe iktatott 306 ügy nyert elintéztet. A békeltetbizottság 234 ülésén 304 ügy nyert elintéztet, nyolctizedrészben a felek kiegyeztetésével.

Tanonc-szerződötetés történt az előjáróság közbejöttével 387 esetben s a tanviszony megszüntetével segéd-bizonyítvány, munkakönyv adatott ki 287 felszabadult tanoncnak.

A segédek nyilvántartási adatai szerint munkába lépett a járás területén 1476 segéd, munkából kilépett 1230 segéd.

Az előjárósági iktatóba érkezett összesen 1320 ügy, melyek elintéztet nyertek.

Az ipartestület tevékenysége a társadalmi téren és a közgazdasági élet jelentőségeiben is nyilvánult.

A testület táncvigalmi és egyéb mulatságai a társadalmi élet elemeit gyakran egybegyűjtötték. A hazafias ünnepélyek megülését a testület képezte a gyülekezés központját. A nemzeti eszme zászlóvivője és buzgó harcosaként lépett sorompóba imponáló súlyával ez a testület, mely működése első évében zászlószentelési ünnepélyén összegyűjtötte nemcsak a vármegye számottevő elemeinek illusztris képviselőit, de a szomszéd vármegyék impozánsan nyilvánult érdeklődése is kifejezésre jutott.

Szebb, magasabb ünnep Petrozsénynek nem volt, mint ma kilenc év előtt a zászlószentelés, midőn az összes felekezetek lelkészei hazafias beszédek kíséretében megáldották az apostoli első szent királyunk dicső alakjával ékes zászlónkat.

Emeljük magasra ezt a szentelt szimbolumot és vivjük alatta azt a harcot, melyet a haladás, a kultúra, a közgazdasági érdekek fejlesztése, a társadalmi elemek egybeforrasztása érdekében testületi szervezkedésünk hazafias feladatunkká tesz.

Jelentőségében még hatalmasabb akciót fejtett ki ez a testület az 1903-iki iparkiallítás rendezésével.

Ezen a kiállításon tettünk a magas kormány és az ország előtt bizonyosságot arról, hogy ipari tevékenység egyéb kultúrtevények hozzájárulásával védőbástyát

emelt itt ezen a határszéli örömlomán a hazafiságnak, a magyar nemzeti eszmének; ekkor nyert beigazolást az a felemelő büszkeséggel vallott igazság, hogy csodás szépségű völgyünk mérhetetlen kincsét életveszélyek között, izzadva és fázva s rettenthetetlen kitartással munkálva nemcsak a nemzet, de az emberiség közkinésévé tesszük, mint a vagyonsodásnak az anyagi függetlenségnek erő- és értékkincsét az emberiség jólétének előmozdítására szolgáltattuk.

Felel az öntudat büszkesége arra a visszaemlékezésre, arra a gondolatra, hogy 3 év előtt a zsilvölgyi ipari munka diadalának ünnepét az egész ország velünk ülte meg. Ez volt a munka apoteozisa. És az elismerés babérból megelégszik ez a testület, azzal a szerény levéllel, melyet a kiállítás rendezése körül a hűen teljesített kötelesség érzete biztosít.

Ekkor irányult völgyünkre, az itteni ezer- és ezer dolgozó közgazdasági nemzeti értékére a magyar kormány, az egész ország figyelme. És a közvélemény hatalmas megnyilatkozásában kifejezett elismerés csak fokozza azt a kötelességtudást, melyet emberi és honfi tisztünk szab elénk.

E völgyben a munkabirodalmát hódította meg mérsékelten rövid idő alatt az ipari vállalkozás, az ipari tevékenység a magyarságnak, a nemzeti ideálnak és a nemzeti megismosodásnak hatalmas emelvényével szolgálja a közgazdasági törekvéseket, az ország anyagi jólétének, gazdagodásának s így szabadsága és függetlensége kivívásának s biztosításának magasabb célját és érdekét.

Mélyen tisztelt diszközgyűlés!

Élénk, folyton éber figyelemmel kíséri a P. és J. I.-testület a zsilvölgyi ipari élet minden mozzanatát. Tevékenységét kiterjeszti azokra a jelenségekre, melyek az itteni iparosok létviszonyait érintik. Akciónk arra a körre terjed ki, melyet a törvény az ipartestület részére megszab. De ama felemelő tudattal tekinthet vissza e tízévi működésére, hogy kifejtett tevékenysége ebben a korlátozott keretben sem volt eredménytelen és ez a megismosodott testület odafeleldött, hogy az alkotmányos kormány programját lépdőző s a köztudatban gyökerező reform által szélesbbitendő hatáskörben és kijelölendő működési téren hasznos tevékenységet fejtendő ki az ipari érdekek szolgálatában.

Az ipartörvény revíziójának szükséges voltát programjával vállalja a kereskedelmi kormányzat hazafias vezetője oly irányban, mely az ipar védelmét az iparosok érdekeinek állami támogatását s az ipartestületek autonóm szervezete hatáskörének kibővítését, oly irányú reformálását, mely az iparosoknak messzemenő önkormányzatot biztosít.

Bátorkodom tehát tisztelettel javaslatba hozni, hogy ennek az üdvös reformnak megvalósítását ohajtvá, intézzen a diszközgyűlés üdvözlő táviratot Kossuth Ferencz ker. miniszter ur öngyméltóságához; továbbá dr. Chorin Ferencz főrendiházi tag ur öméltségéhez a Zsilvölgyi ipari érdekeinek előmozdítása iránt mindenkor tanúsított hathatos támogatásáért s kérjük fel Heinrich Viktor bányagondnok urat, hogy ipartestületünk örökös diszelnökénél nagyságos Andreics János kir. bányatanácsos, bányaigazgató urnál tolmácsolja a diszközgyűlés szívélyes üdvözlését s köszönetét a mindenkor tanúsított jóindulatáért.

Indítványom elfogadását s jelentésem szíves tudomásul vételét s az ipartestület működésére a magyarok Istenének áldását kérem.

Az éljenzéssel s helyesléssel fogadott titkári jelentést jegyzőkönyvbe iktatni rendelte s az abban foglalt indítványokat elfogadta a diszközgyűlés.

• •

Délután 1 órakor volt a társas ebéd a Wagner szálloda nagytermében, melyen az első hazafias pohárköszöntőt Heinrich Viktor bányagondnok mondotta. Öfelségére, mit a diszes társaság állva hallgatott meg lelkesen megéljenzett. Maderspach Viktor az a.-b.-iszkrónyi nagy faiparvállalat tulajdonosa, az ipartestület tagja lelkes és lelkesítő szép beszédben elvitte a hazafias kormány s különösen az iparügyek vezetőjét Kossuth Ferenc keresk. minisztert. Lapunk szerkesztője az ipari munkásszervezetek történelmi fejlődésére vonatkozóan elvitte az első és másodikok iparhatóságát (a főszolgabírósgát) s Pogány Béla alispánt) Jánosó Ferenc szolgabíró, iparhatósági biztos tetszéssel fogadott sikerült pohárköszöntést mondott az ipartestületre. Végül Pál Dénes r. kath. lelkész a kis- és nagyipar egymáshoz való viszonyát és kölcsönhatását méltatva elvitte az itteni bányaiparvállalat nagyjedemű elnökét: Dr. Chorin Ferenc főrendiházi tagot, Andreics János királyi

bányatanácsos helybeli bányaigazgatót s az igazgatóság tisztikarát és Maderspach Viktor nagyiparost.

A társasbéd és italok, úgy a fészolgálás kifogástalan volt.

Este fél 9 órakor kérdődött a Wagner-szálloda nagytermében a táncmulatság. A szép számú és változatos közönség vigalmának a hajnal vetett végét, melyet 9 óra után a vendéglő tágas udvarán rendezett sikerült tűzi játék tett felőrára szórakoztató látványosságot nyújtva változatossá.

Az ipartestület jubiláris ünnepe alkalmából a következő sürgönyök, illetve üdvözlések érkeztek:

Karlsbad, 1906. aug. 20.

Köszönöm a megemlékezést. Az ipartestületnek gyarapodást kívánok.

Kossuth.

Tátrafüred, aug. 20.

A petrozsényi és járási ipartestület bizalmának kifejezése őszinte örömmel tölt el és hazafias működésükhez sikert kíván.

Dr. Chorin Ferenc.

Pusztakalán, 1906. aug. 20.

Az ünnepélyen akadályozva lévén, részt venni jelen soraimmal szívélyesen üdvözlöm az ipartestületet tíz éves jubileuma alkalmából, midőn azon ohajomnak adok kifejezést, hogy az ipartestület tagjai az iparosok erkölcsi és anyagi jólétének biztosítására fordított hasznos munkálkodásnak áldásos gyümölcseit még sokáig élvezzék.

Pogány Béla, alispán.

1735/1906. szám.

A Petrozsényi és Járási Ipartestület tekintetes Elnökségének

Petrozsény.

Mai napon vettük címzett ipartestület szíves meghívóját 10 éves fennállásának alkalmából folyó évi augusztus hó 20-án tartandó jubileumi ünnepélyre. Az alólírt kamara nagy súlyt helyezvén az ipartestületek működésére és méltányolva a kezdetektől elkerülhetetlenül járó nehézségeket, melyek leküzdése a vezetőktől nemcsak ügybuzgót, tisztességet, hanem gyakran önfeláldozást követel a őszinte örömmel vesz tudomást arról, hogy a petrozsényi és járási ipartestület a magyar ipar javára irányuló munkálkodásában egy oly határonthoz ért, melyen valóban érdemes a lefolyt küzdelmes időszakra visszapillantást vetni a és a jól teljesített kötelesség tudatából erőt meríteni a jövőre. Ez okból az alólírt kamra őszintén ohajtottja ezen ünnepélyes alkalomból üdvözlőlt és szerencse kívánatait az elnökség egy tagja által személyesen tolmácsolni. Sajnos, hogy elnökségünk tagjai korábban vállalt kötelezettségük alapján más, szintén hazafias célok szolgálatában álló ünnepélyeken lévén elfoglalva, ezáltal Petrozsénybe nem utazhatnak, azért a kamara képviseltetéséről olyképp gondoskodtunk, hogy egyidejűleg felkértük nagyságos Andreics János királyi bányatanácsos urat, mint kamaránk levelező tagját, hogy a t. Ipartestület jubileumi ünnepélyén az alólírt kamara képviselőjében részt venni szíveskedjek.

Az igen tisztelt ipartestületnek jövőben kifejtendő áldásos tevékenységére Isten áldását kérve, maradtunk hazafias üdvözléssel

Aradon, 1906. augusztus hó 18.

Aradi Kereskedelmi és Iparkamara:

Kristyóri János, elnök.

Dr. Marschal Lajos titkár.

A hirlapírás és mi.

Van oka, miért foglalkozunk ma a hirlapírással. Nem, mert az uborka — szezonban olyan kevés a tárgy. Nem. (Mindenki tudja, hogy tisztogatni való akad akármikor.) De mert egy pár esetiünk erre valóssággal kényszerít. —

Aki tisztába van azzal, hogy vidéki hirlapírásnak mi is a célja, annak a dolgot megmagyarázni nem szükséges. De mert nagyon kevés az ilyen urak száma, amint látjuk, el kell mondanunk. Az a vidéki lap, a mely nagy anyagi áldozattal van fenntartva, (ilyen a P. és V. is) nem azért illeszkedik be egy kisebb társadalmi élet keretébe, hogy ennek, vagy annak az u.

n. társadalmi tényezőnek a híuságát legyezgesse, vagy a mit elérni akar, ahhoz segédkezet nyújtson. Nem is azért csinálódik, hogy a meglevő társadalmi, vagy más kérdéseket, amik közlelől csak épen azt a pár ezer embert érdeklik, a kik a lapot olvassák, ha azok pedig rosszak, elvetendők és sokszor a jóizlésű emberek egyenes kritikáját érdemlik ki, fenntartandóknak hirdesse. A vidéki lap, mint elfogulatlan organum, mint a ferdeség kiméletlen kritikus, mint a vidéki specialis élet tükröke kell, hogy odahasson, hogy egymásközött esetleg kiméletlenül, vagy esetlel kiméletlenül is megmondja a maga véleményét akkor is, ha az egyeseknek talán kellemetlen, de a társadalomnak, a szűkebb vidéki életnek hasznára van. Mert ez kutya kötelessége. Másképen türe vele! És mit látunk?

Pár nappal ezelőtt egy hirlapi közlemény jelent meg a lapban. Arról volt szó, hogyan lehetne a Szurdokot jövedelmezővé, ismertté tenni. Arról is volt szó, hogy a meglevő állapot visszás. És valami vendéglőről beszéltek ott, de csak hallomás után, ami meg csak ezután lesz felállítva s kapcsolatban olyanféle megjegyzést tettünk, ami az üzleti szempontok bir latára vonatkozott általánosságban és sem személyre, se pedig meghatározott esetre. Természetesen távol volt tőlünk a megjegyzésünket a felállítandó vendéglőre vonatkoztatni szöszert.

Ennek aztán mi lett a következménye? A szerkesztőtől követelték a cikk írójának megnevezését. Mert a vélt sérelem nem maradhat megtorlás nélkül.

A zsurnalisztikában divó szokásnál fogva, ilyen kívánságot a szerkesztő nem teljesít, csak is akkor, midőn a felelősségre vonás jogos. Ami nem azt teszi, hogy a felelősség alól magát, vagy a cikkíróit kivonná.

Tudvalevő, hogy a hirlap nem biblia. Az is bizonyos, hogy a szerkesztő nem római pápa. Ebből meg az következik, hogy a lapban megjelent cikket nem csak a szerkesztő magyarázhatja. Viszont mindenki úgy értelmezi, ahogyan neki tetszik, vagy ahogyan azt értelmi fejlettsége azt megengedi. Meg kell engednünk azonban a cikk írójának, hogy a tulajdonképeni értelmét a cikkének ő adja meg. Mert, hogy hirlapíró általánosságban szokott írni, és csak olykor, egyes esetből folyólag támad, vagy dicsér személyt, vagy intézményt, stb.

Az a megjegyzés pedig határozottan általánosságban volt téve, épen úgy, mint pl. e cikknek a fentebbi kikezdés.

Értsük meg egymást! E lap tantenciozus valójanságot — legalább mióta én is munkatársának mondhatom magamat — nem irt soha se — úgy tudom — nem is fog írni. Egyébként — mint mondtam is — mindenki úgy értelmezi a lapcikkeket, a hogyan neki épen jólesik. Meg kell azonban mondanunk azt, hogy ha valaki a lap egyik-másik cikkében sértést lát, — elvégre érzékeny mindenki lehet és a legtisztább intenciót is félremagyarázhatja akárcik — van út arra, hogy elégtételt szerezzünk magunknak tisztességes, megengedett módon és minden feltűnést és fölösleges zajt mellőzve. Mert az csak rojtja a hatást. Tudvalevő dolog, hogy a hirlapíró, ha sért akaratlanul és talán akarva — ez utóbbi ügyis ritkán történik meg — az egyik úgy, mint a másik, tud elégtételt adni — és akár is. Annak többféle tisztességes módja van.

Lapunk társadalmi munkáját annak is el kell ismerni, aki nekünk nem barátunk. E lap volt az, aki először lépett sikra a magyar szó erejével, az olombetti tisztességes fegyverével e völgyben, azokat a nemes ideálokat megvalósítani, amelyek minden becsületesen gondolkodó és a Zsilvölgy fejlődését szívén viselő ember szeme előtt lebeg. És vétkezik az a ki csupán kicsinyességből, vagy félreértésből oda törekszik, hogy e nemes missziót kizökkentse a rendes medréből. E lap nem lehet egyes ember előnyének legyezgetésére alapítva, de szem előtt kell tartania az egész itt élő embercsoport specialis érdekét. És ebből nem engedünk. És ennek meg fogunk felelni. Csak egyet kérünk. Ne legyen épen az olvasó az, aki a saját előnyét, a saját egyéniségét előtolva, a közérdekében teljesített — mondhatjuk örömmel teljesített — szolgálatainkat azzal akarja meghiusítani, hogy azt is belemagyarázza egyik-másik cikkünkbe, ami ott nincsen meg. Mert úgy sem haladás, sem fejlődés, sem e kettőt előmozdítani akaró újságírás nem lehet. Kérjük ezt megfontolni és aképen cselekedni.

Irtam pedig ezeket abból az alkalomból, hogy a Szerkesztőség üzenet alakjában védekezik ama állítás

ellen, mintha a Szurduk című cikkünk tandenciózus lett volna. Mivel a fürdőzéstől — a hol pedig nem is voltam — megérkeztem, vagyok bátor a szerkesztő úr üzenetét mindenben megerősíteni. **K.**

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Eljegyzés.** Köppiel Arthur a Gerbert-féle gőzmalom üzemvezetője eljegyezte Petrozsénben Junger Biana kisasszonyt.

— **A petrozsényi áll. elemi iskolánál** 1906—7 tanév f. évi szeptember hó 1-én veszi kezdetét. A beiratások szept. 1-től 9-ig tartanak; és pedig: 1-től 8-ig a mindennapiak, 9-én az ismétlők beiratása lesz. Az elemi mindennapi iskolába a 6 évet (aug. 31-ig) még be nem töltött és a 2 évet már betöltött gyermeket rendszerint fölvenni nem lehet. A más intézetből jött tanulók iskola és oltási bizonyítványt, valamint anyakönyvjelvényt tartoznak fölmutatni. A bizonyítvány nélkül jelentkezők folyóteli vizsgára kötelezettek, mely teljesen díjmentes. Az oltási bizonyítványt minden tanuló köteles a beiratáskor felmutatni, vagy a beoltást más módon igazolni. Magánutanuló növendékeknek is bizonyítványt kell felmutatniuk. A 12-ik évüket betöltött mindkét nyembeli tankötelesek, ha csak be nem igazolják azt, hogy: a) iparos vagy kereskedőtanonc-iskolába, b) felső nép- vagy polgári isk.-ba e) felsőbb leányisk.-ba, d) középisk.-ba, e) szakisk.-ba járnak, — az általános ismétlőiskolába irandók be. — A ragályos bajban szenvedő, vagy undorító betegségben levő, avagy hülye tankötelesek az isk.-ba föl nem vehetők. A beiratásra minden tankötelest szülője, gyámja, avagy bármelyik felnőtt hozzá tartozója tartozik fölvezetni. Ugyanakkor kötelesek a gyermekre vonatkozó születési adatokat bemutatni, illetőleg az értesítő könyvecskéket magukkal hozni. A tandíjmentességre igényt tartó szülők kötelesek szegénységi bizonyítványt fölmutatni. A nem jogosultak 4 kor. tan- és 80 fillér beíratásdíjat tartoznak fizetni. A 80 fill. beíratásdíjat a tandíjmentesek is kötelesek megfizetni. Az ismétlő iskolai tanulók tandíjmentesek, de 30 fill. beíratási díjat ezeknek is fizetni kell.

Minden szülő köteles a gyermekét a szükséges tankönyvekkel és tanszerekkel ellátni: csak az igen szegény gyermekek tarthatnak igényt ingyentankönyvekre.

— **A petrozsényi iparostanonciskola** felügyelő bizottsága Dénes Károly vármegyei kir. tanfelügyelő elnökle mellett a iparostanonciskola igazgatójává Esztergályos Ágoston főgimn. tanárt; tanítókká: Lakner József főgimn. tanárt, Salló K. áll. ig. tanítót, Földes M. főkönyvelőt és Gaál J. áll. tanítót választotta meg.

— **A petrozsényi gimnáziumi bizottság** f. hó 23-án Andreics János kir. bányatanácsos, bányagazgató elnökle mellett ülést tartott s a VI.-ik osztály felállítását folytán szervezett két új tanári állást betöltötte s 17 pályázó közül a latin-görög szakra Dézsi Ödön a földrajz és történelmi szakra dr. Wagner József okleveles tanárokat választotta meg egyhangulag egy próba évre helyettes tanároknak.

— **A petrozsényi kaszinó** átköltözött f. hó 19-én az újhelyiségbe. A tágas, modern terem, a fényes berendezés az értelemiség számára minden tekintetben kényelmet s kellemes szórakozást nyújtanak. Az országban nem igen van vidéki kaszinó, mely — mondhatni — olyan fényűzéssel határos eleganciával s olyan praktikus módon a legmesszebbmenő igények kielégítésére való tekintettel berendezve. Ami a salgótarjáni bányászlat bókészüségének s nemes izlésének köszönhető. Vasárnap este társas vacsorával ünnepelték a tagok pazar villamvilágítás mellett a kaszinó megnyitását.

— **A Petrozsényi m. kir. adóhivatal** szervezése érdekében a pénzügyminiszter sürgős rendelettel adott ki a dévai kir. pénzügyigazgatóság az adatok betérjesztése végett. Ami annál örömdetesebb, mert kir. adóhivatalokat csak is a kir. járásbírságok székhelyén állítanak fel. És így a petrozsényi járásbírság szervezése is kapcsolatosan közeledik a megvalósuláshoz.

— **Munkások érdekében.** Janza Vazul h. főszolgabíró f. hó 23-án megjelent az ugynevezett „munkásvédő szövetség” petrozsényi fiókjá-nak hivatalos helyiségében s ott az alábbi, értelemben cikkünkkel egyező végzést és indoklást olvasta fel és magyarázta meg a csoport emberei előtt: E csoport július 8-án történt megalakulását megemlésként s a helyi csoportot feloszlatja a hivatalos helyiséget, mint ilyent bezárja, az ottani további csoportosulást megtiltja, a csoport által használt bélyegzőt elkobozza, a hivatalos iratokat, miket eddig a csoport használt a szövetség központi vezető-

ségének megküldi, az u. n. hivatalos helyiség felett levő „országos munkásvédő szövetség” című felírást törli. A tagokat, ha eddig befizetett tagdíjaikat megkapni akarják, utasítja, hogy követelésüket bírói úton érvényesítsék. E határozat f. hó 23-án érvénybe lép és tizenöt napon belül csak birtokon kívül fellebbezhető. A határozat az illetékes tényezőkkel közölni rendeltetett. E végzés indoklásául Janza főszolgabíró egyenesen a belügyminisztérium által az 1905 évi december 1-én 125132—905. III. sz. alatt jóváhagyott alapszabályzat 9. §-ára hivatkozik, mely szerint a helyi csoport csak abban az esetben alakulhat meg, ha helyből 25 tag jelenkezik felvételre. Igaz ugyan, hogy huszonötnél több tag jelentkezett felvételre a csoportnál, de az is bizonyos, hogy az említett alapszabályzat 5. §-ában határozottan körülírt mezőgazdasági és kőbikós-munkás (tehát földmunkás) a jelentkezők és felvett tagok között egy sem volt, hanem a tagok, vagy bányamunkások voltak, vagy más iparághoz tartozó napszám munkát tettek. Az indoklás szerint a helyi csoport azért is fel kellett oszlattani a főszolgabírónak, mert az közrendészeti szempontból nem felel meg a legprimitívabb következményeknek. Megtörténhetett volna nevezetesen az, hogy illetéktelen beátkozás folytán az itt élő bányamunkásokat bérharcba vezették volna be azok, akik a szövetséget a kezükben tartják s így említett szempontnak se felelhetett meg a csoport. E végzésből, de különösen az indoklásból tehát nagymértékben tűnik ki, hogy a helyi csoport már megalakulásánál az alapszabályokat meg nem tartotta, ebben s egyebekben hatáskörét túllépte s így a feloszlatás helyén való volt. Ha a feloszlatást komolyan vesszük szemügyre, úgy látjuk, hogy Janza h. főszolgabíró a munkások érdekében egy eminens lépést tett akkor, mikor a — munkások által sem nem ismert, sem nekik meg nem magyarázott — szervezeti fiókot feloszlatta. Elkell itélünk így a szövetség központi embereinek csunya munkáját, mint a helyi volt csoport vezető embereinek felületességét. Mert nekik tudniuk kellett, hogy itt, a szövetség, helyi csoportot nem létesíthet. Feltételeztünk volna annyi körültekintést azoktól és ezektől a vezetőktől, hogy annyi ember ferevezetése árán nem akartak egy egész bánya életre kiható keletlenességet előidézni. Ez azonban — bár az alapszabályzat világos — nem történt meg. Kénytelenek vagyunk ezt rosszakaratnak minősíteni. És óva intjük a munkásokat, hogy ne hagyják magukat elámitani azoktól az emberektől, akik nem igazuton járnak. Azt a szigorú megjegyzésünket se nyomhatjuk el, hogy nekünk úgy tűnik fel a fiók megalakítása körüli eljárás, mintha nem is annyira a tagokra — már tudniillik szabályszerű tagokra — akart a vidéken szert tenni a vezetőség, de csak a tagok nehéz munkáját megkeresett filléreit kívánta a szövetség pénztárába látni. Mert lehetetlennek tartjuk azt, hogy a csoport megalakítói tisztába ne lettek volna az alapszabályzat helyes és felmagyarázást nem tűrő értelmével. Janza h. főszolgabíró eljárását pedig nemcsak helyeseljük, de sőt azt a munkások érdekében valónak ismerjük. Ugy gondoljuk, hogy ez a derék munkásbarát folytatni is fogja azt a munkát, ami a völgy bányászainak és iparosainak csendes és boldog megélhetést biztosító áldásos munka lesz. Intézkedése nemcsak a hivatal emberének kötelességszerű cselekedete, de a humánusan gondolkodó munkásbarát, ama fáradozója, ami meghozza gyümölcsét akkor, ha támogatja e nemes célja eléréséhez mindenki, az itt élő munkáscsapat pedig teljes lélekkel megérti és méltányolja. **K.**

— **Köszönet nyilvánítás.** A petrozsényi és járási ipartestület tízéves fennállásának ünneplése alkalmából rendezett táncmulatságán felülfizettek: Barcsay István 10 K. Székely Jenő 7 K. Markovits M. 3 K. Csizsár J. 3 K. Triff Bazil, Jancsó Ferencz, Sarer Sándor 2—40 K. Figuli Antal, Sosenthal Manó 2—2 K. Bartalics János 1 K. 60 fill. Schwarz Wilmos, Fischel Vogel, Schnéweis D. 1—40 K. Lázár Miklós, Szentgyörgyi Ferencz, Grosz Jakab, Rehwalb Náthán, Abel Ferencz, Huber Gyula, Gyöngyössi Gy., Tutte József 1—1 kor. Muntyán Tivadar 80 fillér. Martina Oszkár, Schwarz J., Nyiri András, Mózes Ede, Oppra Miklós, Kozák N., ifj. Varjassy István, Schaffer Herman, Schaffer Leopold, Steiner J., Vrbász Ignác, N. N., Dizmotsek M., Gerbert, Steiner, Wigenfeld, N. N., Török Mór., Schmieder József 40—40 fill. Így aztán az összes bevétel 265 korona — fillér a kiadás 255 korona 12 fillér a melyből tisztán maradt az egyesület céljaira 9 korona 88 fillér. A felülfizetők fogadják az ipartestületi előjáróság szíves köszönetét.

— **Értesítés.** Mint legközelebbi lapszámunkban jeleztük, a helybeli gimnáziumba a felvételek szeptember első napjaiban fognak eszközöltetni. Felhívjuk a szülők figyelmét az internátusra, melyben gyermekeiket úgy helyezhetik el, hogy azok tanári felügyelet mellett szeretetteljes nevelésben részesülhessenek. Az internátusban havonként teljes ellátást kaphatnak a tanulók 36 koronaért s kívánatra a felnőttbereknek külön szoba is áll rendelkezésre. Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál az internátus vezetője: Reuter Aladár tanár.

— **Nagyidők tanuja.** Duló csaták öldöklő ütközetek haremezején, ott, hol az imádott honért ezerek vére folyt, ott küzdött Csiki János a névtelen felistennek hős bajnokai közt a szabadságért a függetlenségért. Rohamokban a zsarnokság bérhadának fegyverei rongyokra tépték ruháit s ő maga husznál több ütközetben sértetlen maradt. Míg a világiosi vegyver letétel után az osztrák hadseregbe besorozták s 12 évig távol volt hazájától, távol a székelyföldről Székelykeresztúrtól, ahol született s ahonnan Petrozsénybe jött öreg napjaiban fíához s itt elnémet a beszédes ajak, mely igazi közvetlenséggel s oly érdekesen beszélt a nagy napok vész-korszakáról. 80 éves korában megtért elhullott bajtársai közé. Ravatalánál Kósa Mihály ev. ref. lelkész beszélt könyezve és meghatóan, amint pár nap előtt még ő beszélt a honfiúi önfeláldozásáról, vitéz bajtársairól. Bem apó honvédeiről, kiknek hősi küzdelmében annyiszor részt vett. Egygyel kevesebb a nagyidők tanuja. A szabadságharc hős vitézei fogynak, pihenni térnek a vérről szentelt hazai földre.

— **Köszönet.** A kik az aninoszai ifjúsági egyesület mulatsága alkalmából felülfizetésükkel a könyvtár felállítását lehetővé teszik, fogadják az egyesület előjáróságának szíves köszönetét és halálját. Külön kell megköszöntünk nyilvánosan a Pittini testvérek ama nagylelkűségét, hogy a terem többszöri világítását — 20 korona értékben — ingyen eszközölték a legnagyobb előzékenységgel.

— **Költözik a madár.** Nem az, amelyiknek dal van az ajkán. Nem az, de a jövőre gondoló golya. A gondtalanság, ami a dal nyomába kél marad, hogy a tél rajta töltse kedvét. De a számító józanság biztosítja magának a jövő kényelmes éltetést. Mintha az emberi élet lenne ez, a maga különféleségével. A gondos, meg a könnyelmű ember. Azt mondja a golya csapat, ott a kéklő égen, hogy az ősz közelít, pedig még itt a nyár. Azt is mondja, gondoskodjál ember, mert nemsokára itt van a zuzmarás tél. Megyünk-e a golya intésére egy gondtalan téli élet biztosítása után? Vagy a dalos madárral fogjuk átnyomorgni a telet s didergő ajakkal kívánjuk vissza a tavaszt? Az ősz itt van nemsokára. Már készül a golya másik hazája felé. Csak a dalos madár s a könnyelmű ember nem gondol a közelgő téllre.

— **Színészpályára készülők figyelmébe.** Az országos m. kir. színművészeti akadémián a beiratások az előkészítő osztályba szeptember hó 10., 11., 12-ikén, az az akadémia I. és II. osztályába pedig szeptember hó 13-án tartatnak. Felvételhez megkívántatnak: a) Színpadias, csinos alak. b) Tiszta kiejtésű, csengőhang. c) Kifejlett testi alkotás mellett (melyről az intézeti orvos ad véleményét) legalább 18 éves kor a férfiaknál, legalább 16 éves kor a leányoknál, mi hiteles okirattal bizonyítandó. d) Annyi műveltség és iskolai képzettségről való bizonyítvány, a mennyit e korban minden művelt ifjútól megvárhatni, különösen a magyar nyelvtan alapos ismerete. e) Szülői, vagy gyámi beleegyezés. f) A jelentkező növendék csupán a valóságos és törvényes családi nevével irathatja be magát. g) Jó magaviseletről szóló erkölcsi bizonyítvány. h) Minden újonnan jelentkező az előkészítő osztályba csak próbaidőre vétetik fel; ennek leteltével újabb vizsgálatnak vettetik alá. A belépő új növendék 2 korona beíratási díjat s 10 kor. felvételi díjat, valamennyi növendék pedig 2 korona beíratási díjat, azonkívül 60 korona tandíjat, tartozik 2 részletben u. m. 30 koronát felvételtől és 30 koronát február 1-én előre fizetni. Bővebb értesítést az intézet igazgatósága készséggel ad, (Kerepesi-ut 21. szám II. em).

Szerkesztői üzenet.

Merénylet, vagy jogos önvédelem? Éppen ez a kérdés. Az eset szinte lázas érdeklődés mellett képezi még ma is a vitaközlés tárgyát s olyan csattanós, hogy lehetetlen volt tudomást nem szerezni róla. De, mert annyi variációban pertraktálják, érthető, hogy a vélemények elágazók. Jogos, indokolt volt-e a fegyver-

használat s menthető-e az ezzel okozott utcai csend-háborítás és hogy a nyomban alkalmazott megtorlás milyen elbírálás alá esik, azt a büntető bíróság fogja eldönteni, minek praecoenpálni feladatunk nem lévén, majd az ítélethozatalokr ismertetjük a sajnálatos esetet.

Felelős szerkesztő: **Zádory Károly.**

Kiadótulajdonos: **Figuli Antal.**

325. szám

1906. végrh.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kolozsvári tekintetes kir. járásbíróságnak 1905. évi Th. 180/2. számú végzése következtében dr. Rosenberg Ignác petrozsényi ügyvéd által képviselt „Nemzeti” baleset biztosító részvénytársaság javára Preda János gör. kath. lelkész petrillai lakos ellen 46 K. 28 fill. s jár. erejéig 1906. július hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 610 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 1—15 f. sz. alatti szobabutorok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbíróság 1906. évi V. 40/5. számú végzése folytán 46 K. 28 fill. tökekövetelés ennek 1902. évi október hó 17-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 55 K. bíróilag már megállapított, költségek erejéig. Petrilla községben a végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására **1906. évi augusztus hó 29-ik napjának délutáni 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pujon, 1906. évi augusztus hó 5 napján.

Lörinczy Károly

kir. bír. végrehajtó.

Értesítés.

Nagyrabecsült megrendelőimet azzal a kellemes hírrel van szerencsém meglepni,

hogy nem csak nyári de őszi időnyre is berendeztem már **férfi-szabó üzletemet** a legnagyobb választékban a legfinomabb **angol szövetekkel a legdivatosabb** mintákban — s így becses megrendelésüket képes vagyok a legmagasabb igényeknek megfelelőleg a legjutányosabb árak mellett felelőség elvállalása mellett teljesíteni.

Magamat jóindulatu támogatásukba és pártfogásukba ajánlva vagyok kiváló tisztelettel:

MALDAKER GYÖRGY

férfi-szabó.

Lakásom főutca Peck-féle ház.

Szám 1249.

vhtó. 1906.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbíróságnak 1905. évi B. 2049/4. számú végzése következtében Dr. Rosenberg Ignác ügyvéd által képviselt Csorke Stefu és neje javára, Csorke Dumitru petrillai lakos ellen 175 K. s jár. erejéig 1906. évi július hó 13-án foganatosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 740 K. becsült következő ingóságok, u. m.: szarvas-marhák, ló, épület és széna nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbíróság 1906. évi V. 661/2. számú végzése folytán 175 K. tökekövetelés, váltódíj és eddig összesen 254 kor. 20 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, alperes házában Petrillán **1906. évi szeptember hó 7-ik napjának délutáni 3 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Puj, 1906. évi augusztus hó 15.

Br. Bánffy Albert,

kir. bírósági végrehajtó

Szülők figyelmébe. Gimnáziumi tanulókat teljes ellátással jutányos áron felveszek. **Oppra Simonné** Livazény (96 szám alatt).

Petrozsényben a Malea-utcában lévő 808 számú faházamat telekkel együtt szabadkézből eladom. Bővebbet **Böndé András** Petrozsény.

Egy jó családból való fiu Kohn Katalin üveg-és porcellán kereskedésében tanoncul felvétetik.

ISKOLÁS GYERMEKEKET teljes ellátásra, a szülőket pótló gondozásra jutányos feltétel mellett vállalom. **Özvegy GAALI ANTALNÉ,** Petrozsény.

Sz. 1357—906.

Hirdetés.

Livazény község előljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a községi képviselő testület 18/906 kzgy. számú határozata alapján Livazény község tulajdonát képező és Aninosza bánya telepén felépített vágóhíd **1906 évi augusztus hó 30-án d. e. 10 órakor** a körjegyzői irodában tartandó nyilvános árverezés útján haszonbérbe fog kiadni **1906 évi szeptember hó 1-től 1909 évi augusztus hó végéig** terjedő 3 egymásután következő évekre.

A kikiáltási ár 250 korona.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak megfelelő 10%-át készpénzben a községi előljáróságnál az árverezés megkezdése előtt letenni.

Zártajánlatok a megfelelő bánatpénzzel ellátva az árverezés megkezdéseig elfogadhatnak.

Az árverezési feltételek a körjegyzői irodában bármikor hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Livazényben, 1906 augusztus 15.

Az előljáróság.

Papir-, rajz- és írószerraktár.

Van szerencsém Petrozsény és vidéke n. é. közönségének tisztelettel tudomására adni, hogy 1893. év óta fennálló **papirkereskedésemet** ezen szakba vágó cikkekkel dusan felszereltem s a legfokozottabb igényeket pontosan s a legjutányosabban kielégítem. **Tanszerek, rajz- és íróeszközök** nagy választékban állnak rendelkezésre s ezeket is legolcsóbban árusítom el. A legegyszerűbbtől a legfinomabbig: **irodapapírok, levélpapírok, névjegyek, eljegyzési kártyák** stb. kereskedésemben jutányos árban kaphatók.

KÖNYVNYOMDA.

Midőn a kultura tért hódított a Zsilvölgyben, Petrozsényben **nyomdát** állítottam, majd hirlapot indítottam, hogy a sajtó erejével szolgáljam a hazafias törekvést. A kezdet nehézségeivel küzdve anyagi áldozatok meghozatalával tartottam fenn s oda fejlesztettem a nyomdát, hogy a legmészszebb menő igényeket a legjutányosabban kielégíteni képes vagyok; miért is a n. é. közönség szíves támogatását kérem.

KÖNYVKÖTÉSZEZET.

A művelt közönség folyton fokozódó igényeinek kielégítését szem előtt tartva **könyvkötészetet** rendeztem be s ebbe a szakmába vágó munkálatok teljesítését megelégedésre s a legjutányosabban elvállalom.

Tisztelettel:

FIGULI ANTAL.